

Въ това неподвижно положение остана страничният отрядъ до 2 часа слѣдъ пладнѣ, когато пристигна подполковникъ Кобилански съ 3 прѣсни роти отъ 2-ия баталионъ на Житомирския полкъ. Послѣдния, като старши, встъпи въ командуванieto на цѣлия страниченъ отрядъ и веднага прѣмина въ настѣпление. Срѣщнатъ, обаче, съ силенъ огънь и взетъ въ флангъ отъ 4-тѣхъ прѣсни турски баталиони, които испрати Салихъ паша, той поведе движението твърдѣ бавно и не енергично, и, слѣдъ като изгуби половината отъ офицерския си съставъ, биде принуденъ да се спрѣ. Въ 3 $\frac{1}{2}$ часа той испраща записка до началника на отбраната, съ просба да му се испратятъ поне още двѣ роти, а така сѣщо и артилерията да поддържа атаката му. Въ изпълнение на тѣзи просба, генералъ Радецки му испраща още три роти, и около 4 $\frac{1}{2}$ часа атаката се възобновява. Тозъ пѣтъ атакующитѣ части достигатъ до пѣхотнитѣ окопи на Зелената височина, турцитѣ отстъпватъ въ втората линия окопи и обсипватъ настѣпающия съ такъвъ силенъ огънь, че той е принуденъ да се спрѣ. Положението на частитѣ бѣше твърдѣ тежко; $\frac{1}{4}$ отъ войнитѣ бѣха възлѣзли отъ строя; извѣстия отъ Житомирския баталионъ, който бѣше отишелъ въ обходъ нѣмаше никакви. При тѣхъ условия, генералъ Радецки счете за по-благоразумно да прѣкрати настѣплението, и въ 6 часа испрати записка до подполковникъ Кобилански въ такава смисълъ. Вечерята на Страничната височина останаха само тритѣ Житомирски роти, двѣ роти отъ 14-й Стрѣлковъ баталионъ и една рота Брянци. Останалитѣ Орловски и Брянски роти се върнаха около централната позиция, а 16-й Стрѣлковъ баталионъ отиде въ общия резервъ около Тилната (Драгомировска) батарея.

Така се свърши боя на 12-й августъ — 4-й день отъ отбраната. Къмъ вечерята и двѣтѣ страни съхраниха онова положение на позициитѣ си, което държаха прѣ-